

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

LXXXVII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

quibus urbs ita referta est, ut non male Germaniæ decus nominari posse videatur. Quæ omnia persequeretur copiosius, nisi metuerem, ne in volumen epistola excurreret. Hospitium nactus sum apud nobilissimum Dominum Antonium Hoermannum, avum unius ex meis discipulis. Ubi humanitatem atq; benevolentiam singularem experior. Large omnia mihi pollicentur ii, quibus à Domino Lobbetio commendatus fui. Reliqua etiam ad voluntatem fluunt, ut sumas gratias agam Domino Doctori, qui me domi ad focum delitescentem aliquando extruserit. Quod ad conditionem meam attinet, tam benevolos & faventes mihi Dominos Hoermannos animadverto, ut recusare non possim, quin volens recipiam curam & onus trium discipulorum ingenuorum adolescentulorum, stipendium annuum est 60. florenorum. Parentes constituerunt eos quamprimum in Italiam ablegare. Quamvis conditio altera, quæ mihi à Nobilissimo Dn. Zacharia Geitzkoflero oblata erat, potius accèptandâ fuisset. Nam unicus filius Domini Relingeri pro stipendio annuo ad minimum dedisset 100. taleros, ut ex Dn. Geitzkoflero intelligere potui: tamen cum animadvertere facile potuerim, Dominum Lobbetium imprimis cupere, ut Domino Hoermanno inferviam, Dominum Lobbetium imprimis cupere, ut Domino Hoermanno inferviam, nolui hac in parte ipsi refragari: spero equidem me & honorem & fructum qualemcunque inde consecuturum. Literas, quas mihi discedenti dedisti, ad Clariss. & Nobiliss. Dn. Lucam Geitzkoflerum, lubens tradidissim, sed cum cognoscerem, eum Pragæ esse apud Imperatorem, nec tam citò reversurum, Dominus Hoermannus sua gratia eas Pragam misit ad Dominum Auzel, Secretarium Regis Galliarum, ita ut non sollicitus esse debeas, quin certo illas acceperit. Optime vale & feliciter vive, patrone plurimum colende. Augustæ Vindelicorum, 7. Idus Septembr. Ao. 90.

T. Subjectis.

Alexander Lingelshemius.

A pag. 813. hucusque, manu Roberti Robertini descripta sunt omnia ex autographis, quæ nobiliss. Dn. Melchior Sebizius, Med. Doct. & Prof. Acad. mecum communicavit, anno 1629. mense Januario.

LXXXVII.

S. à DEO Patre, per Jesum Christum.

Civis ille vester, qui hæc literas ad te allaturus est, ut spero, in eo vico & natus est, & educatus, in quo nunc ego, DEI beneficio, Ministrum Ecclesiæ
 YYYYY 2 D. N.

D. N. J. C. H. ago. Existimavi igitur, me grande admissurum peccatum esse, si, ipso ad vos redeunte, scribendi occasionem ad te, è manibus elabi sinerem, & officium tui salutandi per literas, prætermitterem. Precor autem tibi, mi amabilis Erasme, Compater & amice exoptatissime, felicissima quæque toto animo, & sincero affectu: precor eadem parenti tuo optimo, doctissimoque, & præclare de multis merito Seni, qui nunc veneranda canicie conspicuus est: precor denique amplissimæ Matronæ matri tuæ, verè lectæ & piæ mulieri. Etsi à vobis absfum corpore, mediocri loci intervallo, tamen sæpè vobiscum sum animo & cogitatione, ac veteris disciplinæ recordor, quæ jam olim, cùm vester in paternis adibus pædagogus essem, nobis observabatur. Debeamus forsitan utrique, crebrioribus missis utrinque literis, veterem amicitiam testari & alere. Sed ego nunc ruri dego, & desunt ut plurimum occasiones scribendi, nisi ab amicis provocet & urgeat. Non desunt quidem mihi, nec hæcenus defuere rationes in urbe visitandi, sed hoc tempore adhuc ager aridet præ urbe. DEUS dabit impostertum cætera, cujus in manu sunt omnia, & à cujus æterna providentia promanant omnia.

De Philippo, fratre tuo parum audio, sunt, qui mirantur, eum à Dn. Parente non revocari in patriam tam nobilem & præclaram, ut & patria ejus frui egregia doctrina & virtute posset, & pater in senectute ad utrumque suffulciendum brachium, haberet baculum, te videlicet alterum, & alterum, Philippum. D. D. Pappum ad eminentiora evolasse, & in majorem, quam vel ego, vel multi alii, dignitatis gradum, fastigiumque constitutum esse, equidem non invideo, sed potius gaudeo & gratulor. Gaudeo inquam, & gratulor, meos paucorum mensium discipulos (pace tamen & bona venia eorum dixerò) ea uti prosperitate, ut velis remisque secundis ita navigent. Sed miror, qui factum sit, ut aliquot diebus vel mensibus, nisi fallor, superioribus annis hæserit Basileæ, & gradum assumpserit, nec me unquam vel ipse accesserit, vel salutaverit, aut ad solennem promotionem dignatus sit invitare. Etsi enim nullius mihi ipse conscius sim in ipsum offensionis, aut peccati commissi, & possum eo nomine securè in utramvis dormire aurem, tamen id me primum submorderat. Amicos enim malo, quàm non amicos, tales homines, qualis D. Pappus est: & quibus dicitur, sicut etiam à multis aliis, meritò habetur. Ego tùm demum rescivi, ipsum Basileæ fuisse, & gradum assumpsisse, cum ille jam iam abiisset, & Argentinam redisset, aliàs meâ culpa non factum esset, ut neuter alterum convenisset. Sed dabo hæc castri alicui, & oblivioni, non industriae, aut deliberationi, atque consilio. De quibus cum ipso paucula per risum, data occasione conferes, ut noverit, se habere, qui ipsius nunc in altum elati mores & studia observent, & salutabis ipsum meo nomine, quoties placuerit. Effundo apud te animum meum, rogo boni consulas, amo te: amo etiam Pappum, & ab utroque cupio amari, & mihi tacitus arrideo, gratulorque ob tales repulsam, si implorarem.

Matti

Matri tuæ dices ex me plurimum salutis, & Dn. Patri, de quo mihi audeo ingenuè & liberè quidvis honestorum officiorum polliceri, si ejus consilio & opera accideret me opus habere. De meis studiis nihil attinet scribere, spero futurum, ut consumpti temporis reddatur aliquando ratio: sed typographiæ usus nunc est difficilis, ego tamen à labore non desisto: in quo nunc totum consumo quinquennium successivis horis. Pestis Basileæ clementer agit adhuc, parcit videlicet Academiæ & Ecclesiarum proceribus, & studiosis. Nullus enim adhuc obiit Professor, Minister, aut studiosus. Nullus etiam magni nominis Civis in utroque sexu. Ancillæ, famuli, artifices, & infantes ultra 700. dicuntur mortui. Jesuitarum secta dicitur nidificare velle Ensisheimi Civitate, non procul à Basileâ, ad 5. milliaria: idque permisso aë jussu Ferdinandi, Archiducis Austriæ, qui rerum in ea potitur. Erunt, si Diis placeat, grati nobis vicini. Cætera apud nos salva sunt omnia: *GOETZES wolle uns durch Christum also erhalten.* Mea familia egregiè augetur: sunt mihi tres filii: & quatuor filiæ, & uno: gestat uterum. Mea Maria Solome Dn. Confratrem, & fidei jurem pro se, amanter jussit salutare & salvere. Mitto strenæ loco Basileæ descriptionem, nuper editam: & mitto duo exemplaria, alterum pro te, alterum pro Dn. D. Pappo. Plura non occurrunt, quæ addam: & completa est jam papyrus. Salutabis meo nomine Dn. D. Sebaldu Hauenreuterum, amicū veterem, & Dn. Theophilum Golium, præceptorem. Dn. Flinnerum, senem verè pium & humanum. Sed scribam Caspari Zickelio, Populari meo, & cætera ei officia, meo nomine expedienda, commendabo. Bincemiæ ad Canderam, 12. Calend. Februarii, anno redditæ salutis, 1577.

Tuus ex animo, ut sum,

Paulus Cherlerus Elsterb.

Minister Verbi divini apud Pincemenses.

LXXXIIX.

S. P.

Narro tibi, reverende mi D. Grinere, me ita recenti molestia urgeri, ita magnitudine doloris, quem ex morte Ulrici Marbachii incredibilem ceperam, animum meum æstuare, ut neque manus ad scribendum, neque mens ad cogitandum, rectè ullo pacto consistere possit. Angebar, mi optime
Yyyyy 3 Gri-